

2025

IK HEB EEN DROOM

Samen bouwen aan waardige ouderenzorg

JAARVERSLAG 2025

**Annuntiaten
Heverlee**

Jij en ik, samen wij

VOORWOORD

Eind 2025 stond de zorgsector voor grote uitdagingen. De aangekondigde besparingsmaatregelen riepen veel vragen, bezorgdheden en reacties op. Onder de noemer “Wat is ‘t plan?” liet de sector duidelijk haar stem horen en werd aan de bevoegde Minister de vraag gesteld wat de plannen zijn met betrekking tot zorg voor ouderen.

In deze context werd een droomtekst geformuleerd: een inspirerende toekomstvisie die vertrekt vanuit vertrouwen in de kracht van zorg en welzijn en het geloof in het samen bouwen aan een warme en duurzame zorg voor ouderen.

Deze droom vormt de rode draad van dit jaarverslag. De verhalen, realisaties, uitdagingen en leerervaringen die in de volgende pagina's aan bod komen, tonen hoe we in Woonzorgcentrum Annuntiaten Heverlee een plan hebben en werken aan de realisatie van een droom die mensen versterkt en verbindt.

Lees dit jaarverslag vanuit diezelfde droom: als een verhaal van mensen die, ondanks de vele uitdagingen, blijven kiezen voor hoop, verbinding en kwaliteitsvolle zorg en zich blijven inzetten voor een sterke ouderenzorg.

IK HEB EEN DROOM

Een droom waarin ouderenzorg niet langer wordt gezien als een kostenpost, maar als een fundament van onze beschaving. Een samenleving toont haar menselijkheid immers in de manier waarop zij zorg draagt voor wie kwetsbaar is.

Ik droom van een wereld waarin ouderen niet worden gezien als een last, maar als een bron van wijsheid. Waar hun verhalen worden gekoesterd, hun ervaring wordt gewaardeerd en hun aanwezigheid ertoe doet.

Ik droom van zorgverleners die de ruimte krijgen om te doen waarvoor zij gekozen hebben: zorgen voor mensen. Met tijd, aandacht en nabijheid. Met ondersteuning, vertrouwen en waardering.

Ik droom van een samenleving waarin zorg niet alleen de verantwoordelijkheid is van professionals, maar van ons allemaal. Van burens, families, vrijwilligers, medewerkers, beleidsmakers en partners. Ieder met zijn eigen talent, ieder met zijn eigen bijdrage.

Ik droom van technologie die ondersteunt waar nodig, maar nooit vervangt wat ons mens maakt: echt contact, warmte en verbondenheid.

Ik droom van de moed om verder te kijken dan vandaag. Om samen te bouwen aan een zorg die toekomstbestendig is, eerlijk gefinancierd en gedragen door solidariteit.

En bovenal droom ik van een samenleving waarin niemand wordt vergeten. Waar ouder worden niet betekent dat je minder telt, maar juist dat je méér waardering verdient.

Die droom bleek in 2025 onze leidraad, ook al werd de droom pas op het einde van het jaar neergeschreven.

Elke dag opnieuw hebben bewoners, medewerkers, vrijwilligers, families en partners mee gebouwd aan warme, waardige en mensgerichte zorg. Dit jaarverslag vertelt dat verhaal aan de hand van zeven richtinggevende dromen.

SAMEN MAKEN WE DIE DROOM WAAR.
ELKE DAG OPNIEUW.

VANUIT JIJ EN IK, SAMEN WIJ.

7

dromen

1

Ouderenzorg als fundament van beschaving

“Investeren
in waardigheid,
menselijkheid
en toekomst.”

1.1 Wat we realiseerden in 2025

Begin 2025 schreef de directeur een artikel voor sociaal.net over een bezorgdheid met betrekking tot ondersteuning van zorgmedewerkers. Er is in onze samenleving een strakke scheiding tussen de professionele en private context en de realiteit dwingt ons om die strakke scheiding los te laten. Collega's zijn ook mama, papa, dochter, zoon, broer of zus. Job en thuis zijn dus sterk met elkaar verbonden en toch slaagt onze samenleving er niet in om beiden met elkaar te verbinden door bijvoorbeeld ervoor te zorgen dat zorgmedewerkers hun zorgopdracht kunnen blijven opnemen.

<https://sociaal.net/verhaal/mensen-die-voor-anderen-zorgen-moeten-zelf-ook-ondersteund-worden/>

We waren sterk aanwezig in de acties van 'Wat is 't plan' die de zorgsector organiseerde. We traptten de actie af in Het Vlaams Parlement samen met bewoner Karel. We probeerden zoveel mogelijk handtekeningen te verzamelen voor de petitie door op de campus na schooltijd actie te voeren. We organiseerden een 'Afternoon-tea' voor bewoners, familie en medewerkers om bezorgdheden te delen en dit werd in een mooie reportage op ROB-tv gepresenteerd. De bezorgdheden werden in een visuele harvesting gecapteerd. Op 18 december waren we met drie bewoners van de groep assistentiewoningen aanwezig in het Markiesgebouw om de petitie te overhandigen aan de Minister en haar kabinetsmedewerker.

We waren uitgenodigd op de provinciale trefdagen waar er een beleidsdialoog werd gehouden in het kader van ToekomstZorg, waarbij via het indienen van projecten er een regelluw kader kan gecreëerd worden om mee vorm te geven aan de zorg van morgen.

Er startten ook heel wat nieuwe medewerkers. We verwelkomden twee nieuwe woonzorgcoördinatoren, twee nieuwe kinesitherapeuten, een begeleider wonen en leven en een orthopedagoog. Onze sociale dienst kreeg een nieuwe collega en met onze nieuwe centrumleider voor het lokaal dienstencentrum waren we eindelijk zover om de uitbouw hiervan volledig op te nemen. Ook selecteerden we een nieuw coördinerend en raadgevend arts en er ontstond ook een nieuwe functie in het woonzorgcentrum die de verbinding moet helpen maken tussen wonen, zorg en leven.

Er was het jaarlijkse overleg tussen de ziekenhuizen en de woonzorgcentra en we finaliseerden de eindrapportage van het project Zorgzame Buurten, wat we erg jammer vonden omdat we sterk geloven in het model van zorgzame buurten voor de uitwerking van de toekomstige ouderenzorg.

WAT IS'T PLAN?

mevrouw de minister

Kom naar onze warme "afternoon tea" op vrijdag 12 december om 14u00 en stel mee het beleid in vraag?

We voelen de besparingen in de ouderenzorg, maar een concreet plan van onze regering ontbreekt. Laat ons samen vragen naar duidelijk beleid dat menswaardig ouder worden mogelijk maakt.

In ons woonzorgcentrum organiseren we een koffieklots met bewoners, familieleden en medewerkers. Een warm moment om samen de stem van de ouderenzorg te laten horen.

Steun onze actie voor een duidelijk, menswaardig beleid.

Teken de petitie

www.openpetition.eu/be/petition/online/pettitie-voor-de-woonzorg

Beleidsaanbeveling door de Europese Unie

**Jij en ik,
samen wij**
ook in deze
m♥eilijke peri♥de

**Annuntiaten
Heverlee**
Jij en ik, samen wij

1.2 Wat dit betekent voor morgen

We kiezen bewust voor een rol die verder gaat dan dagelijkse zorgverlening. We willen mee richting geven en actief mee nadenken aan hoe ouderenzorg er morgen uit ziet: waardig, duurzaam en maatschappelijk gedragen. We willen daarom blijven investeren in onze visie 'Jij en ik, samen wij', die zowel in de organisatie een stevige uitwerking nodig heeft als daarbuiten.

2

Ouderen als bron van wijsheid

*“Hun verhalen
koesteren,
hun aanwezigheid
waarderen.”*

2.1 Wat we realiseerden in 2025

Omdat we participatie van bewoners belangrijk vinden, zetten we verder in op de gebruikersraad en ‘op de koffie momenten’. We willen hierbij de drempel zo laag mogelijk maken voor bewoners om te delen hoe ze het wonen, leven en zorg ervaren in het woonzorgcentrum. Voor de tweede keer organiseerden we in de maand september een ‘overkoepelende gebruikersraad’ waar we actualiteitsthema’s bespraken die specifiek gericht waren op zorg voor ouderen. Thema’s die aan bod kwamen, waren de incidenten met betrekking tot grensoverschrijdend gedrag in verschillende woonzorgcentra, de tevredenheidsmeting bij bewoners, onze keuze voor diversiteit en de hervorming van de Wetgeving Uitoefening Gezondheidsberoepen.

De directeur was lid van het panel in het publieksdebat over euthanasie dat gegeven werd door Chris Gastmans. Zij was eveneens gastspreker op het uitdiepingsseminarie ouderenpsychologie van de KULeuven over ‘Levensmoeheid’ en gaf duiding over de rol van woonzorgcentra op weg naar levenszin – bewandelen van paden van betekenis op de conferentie van coördinerend en raadgevend artsen in Geel.

In het najaar van 2025 werd een groep van 15 medewerkers samengesteld uit de verschillende profielen die werken in het woonzorgcentrum om een traject van een jaar te volgen over ‘Sense of Home’. In dit jaartraject zou deze groep tijdens maandelijkse samenkomsten onder leiding van Maïté Mallentjer samen bouwen aan een nieuwe thuis voor de bewoners. Omdat we een huis zijn waar zowel wonen, leven en zorg belangrijk zijn wilden we collega’s inspireren om aandacht te hebben voor de moeilijke stap die vele ouderen te zetten hebben als ze verhuizen naar een woonzorgcentrum maar ook wat er nodig is om van die nieuwe plek een echte nieuwe woonplek te maken. We willen hierbij ook extra inzetten op het vormen van persoonlijke relaties, het vormgeven van zinvolle tijdsbesteding en het voor bewoners mogelijk maken dat ze een band voelen met wie hier werkt.

In dat kader werden collega's maar ook de directeur ondergedompeld in een inleefervaring. De directeur bracht zelf haar pyjama mee om te blijven overnachten in het woonzorgcentrum en een zorgprofiel op te nemen en te ervaren hoe zorg, wonen en leven worden beleefd.

2.2 Wat dit betekent voor morgen

Bewoners zijn voor ons niet alleen zorgvrager. Zij zijn mede-eigenaars van onze gemeenschap en geven mee richting aan hoe wij wonen, leven en zorgen vormgeven. We willen daarom blijven luisteren en bewoners mee betrekken en inzetten op participatie van bewoners.

3

Zorgverleners verdienen steun

“Sterke medewerkers maken sterke zorg.”

3.1 Wat we realiseerden in 2025

Samen werken aan een sterk team, een vaste personeelsgroep met weinig verloop. Voor veel zorgorganisaties staat dit geweldig onder druk. We zijn blij dat we ook in 2025 verder hebben kunnen werken met een vaste personeelsgroep. We geloven dat dit het model is dat ouderenzorg nodig heeft. Samenwerken met een vaste personeelsgroep wil ook zeggen investeren in mensen om ervoor te zorgen dat mensen hun job goed kunnen uitvoeren en dat mensen geïnspireerd worden door de visie van de organisatie en daarmee in de praktijk aan de slag gaan.

Een heel belangrijk pijler daarin was de heropstart van de werkgroepen. Er werden 10 werkgroepen gedefinieerd waar aan elke collega gevraagd werd om aan minstens 1 werkgroep deel te nemen. We ontwikkelden een functieprofiel referentiepersoon en bepaalden voor elke werkgroep een voorzitter en buddy. De bedoeling van de werkgroep is om inhoudelijk te kunnen doorwerken op een bepaald thema en om vanuit de werkgroep collega's te inspireren om aandacht te hebben voor deze specifieke thema's: voeding, dementie, pastoraal, welzijn, palliatieve zorg, veiligheid en interventie, incontinentie, ambassadeurs, verpleegkunde, wonen en leven.

In de teamvergaderingen was er bijzondere aandacht voor grensoverschrijdend gedrag nadat er enkele verschrikkelijke gebeurtenissen plaatsvonden in verschillende woonzorgcentra. Door de verschillende aanpassingen in sociale wetgeving doorheen de jaren is het arbeidsreglement een lijvig document met heel wat bijlagen geworden. We startten een werkgroep op om bijlagen mee op te nemen in het arbeidsreglement en het arbeidsreglement meer leesbaar te maken.

Kom je ook naar ons feestje?

Beste **Milli**

Je bent van harte uitgenodigd voor de **WG Welzijn**

op **Do 9170 13u30**

Samen werken aan visie, kwaliteit en veiligheid voor de bewoners en medewerkers van wzc Annuntiaten Heverlee.

Heel fijn dat je deelneemt.

Om goed te kunnen samenwerken in team is een goede communicatie een belangrijk fundament. En goed communiceren wil voor ons zeggen open, transparant maar vooral ook verbindend. Iedereen kreeg een opleiding verbindende communicatie en in de werkgroep welzijn zochten we nadien naar manieren om ook effectief aan de slag te gaan met hetgeen we leerden. We introduceerden een mascotte om de drempel te verlagen om met elkaar in gesprek te gaan en verbinding mogelijk te maken, ook als er een moeilijke boodschap moet worden gegeven.

Er werd beslist om voor de collega's de mogelijkheid te geven voor een fietslease en op het einde van het jaar beslisten we ook om Benefits@work toe te kennen.

3.2 Wat dit betekent voor morgen

Wie goed wil zorgen voor anderen, moet zelf gedragen worden. Door te investeren in medewerkers investeren we rechtstreeks in de kwaliteit en continuïteit van onze zorg. Blijven bouwen aan een werkcontext waarin mensen kunnen groeien, samenwerken en duurzaam inzetbaar blijven — met aandacht voor welzijn, talent en verbondenheid.

4

Zorg is van ons allemaal

“Samen maken we een zorgzame gemeenschap.”

4.1 Wat we realiseerden in 2025

Zorg stopt niet aan de deur van onze organisatie. Ze leeft in buurten, families, vrijwilligerswerk en partnerschappen. Daar zijn wij al heel lang van overtuigd, en het is ook de reden waarom we al enkele jaren inzetten op het creëren van een Zorgzame Buurt voor Heverlee.

Met de start van een nieuwe centrumleider begin 2025 lag de weg helemaal vrij om LDC 'In den Rozenberg' op de kaart te zetten. In het LDC zetten we in op periodieke activiteiten zoals de Tai Chi vanuit de Parkinsonliga, de praatgroep 'Kom Binnen' en de Brugfiguur van het Huis van het Kind die wekelijks aanwezig zijn. Daarnaast is er ook creatief atelier en zijn er de regelmatige samenkomsten met de vrijwilligers van voedselbos van de hoop om afspraken te maken rond planning maar evenzeer om te werken in het voedselbos. Op het vlak van individuele hulpverlening zetten we in het lokaal dienstencentrum in op laagdrempelige ondersteuning door een eerstelijnspsycholoog, bewegen op verwijzing, de solidaire kruidenier en het repair cafe. Door de ontmoetingen en de gesprekken in het Lokaal dienstencentrum bouwen we een vertrouwensband op met de bezoekers. We leren elkaar kennen en zo horen we het als er extra noden zijn.

Daarnaast waren er ook heel wat eenmalige activiteiten zoals een zomer en winterconcert door het Arezzo ensemble, we trakteerden mantelzorgers op pannenkoeken en ook de leerlingen van de lagere school gaven een concert. We organiseerden in samenwerking met UCLL een praatpicknick over ouderenmis(be)handeling, er was een buurttoer vanuit Stad Leuven en een info- en testmoment over deelmobiliteit, een open dansvloer, een gelukswandeling en een potluck. In de seniorenmaand was er een wekelijks bijzondere activiteit zoals een lezing met proeverij over kaas, een opleiding over valpreventie en een aperitieflezing met Julie Hendrickx. We namen ook deel aan het Caruna debat, dat op initiatief van de Christelijke Mutualiteit een dialoog op gang moest brengen over de plaats van zorg in onze samenleving.

Vanuit het Lokaal Dienstencentrum trokken we mee de 'Rode Lijn voor Gaza'. We breiden mee aan het grootschalig handwerkproject dat een plek vond in het Stadprak van Leuven. Meer dan 500 deelnemers haakten in totaal bijna 25 kilometer rode draad, wat staat voor de 4.444 kilometer tussen Leuven en Gaza en een symbool vormt voor menselijkheid en vrede.

Ondanks het feit dat de subsidies voor Zorgzame Buurt Heverlee niet werden verdergezet hebben we samen met de partners van Zorgzame Buurt Heverlee een weg gevonden om in te zetten op verduurzaming van de samenwerking. Samen met Buurtteam Heverlee, LDC Ruelenspark en LDC In den Rozenberg nemen we de coördinatie op van Zorgzame Buurt Heverlee met als bedoeling om de missie die werd opgemaakt mee mogelijk te maken.

'We omschrijven de Zorgzame Buurt Heverlee als een netwerkorganisatie waar partners uit zorg en welzijn en buurtbewoners samenwerken om van Heverlee een buurt te maken waar niemand eenzaam moet zijn, iedereen zich gesterkt kan voelen door een netwerk uit de buurt en waar iedereen toegang vindt tot kwalitatieve zorg- en welzijnsvoorzieningen'.

Ook de seminaries werden ingekanteld in het lokaal dienstencentrum en in het academiejaar 2025-2026 startten we opnieuw met een nieuw fysiek programma in de ontmoetingsruimte met als rode draad van 'Maatschappij naar MaatschapWIJ'.

Omdat we nog geen structurele nieuwsbrief hebben voor het LDC en we toch heel graag deze activiteiten voor de buurt bekend willen maken vroegen we een buurtvitrine aan bij Stad Leuven.

Sinds 2025 zijn we samen met KuLeuven, Avansa, Abdij van park, Velt en LDC Ruelenspark partner van het ESF project Leerecosysteem Pleisterplekken, waar we hoeder zijn van de pleisterplek Zorg Samen.

‘Onze noordster is het ontwikkelen van bestaande plekken tot Pleisterplekken. Pleisterplekken spelen een sleutelrol in het leerecosysteem. De Pleisterplekken creëren laagdrempelige en veilige ruimtes waar mensen elkaar kunnen ontmoeten, op een informele manier kunnen leren, experimenteren en groeien. We houden van een nieuwsgierige blik en ontwikkelen verschillende vormen van deelnemen: van observeren, tot kleine taken opnemen, tot mee organiseren of zelf initiatief nemen. Er zijn kansen voor individueel leren én om samen te dromen, denken, doen en nieuwe dingen te leren. Zo willen we verbinding en informeel leren tussen mensen, tussen mens en natuur, tussen mens en plekken creëren. Maar ook: goesting om samen buur te zijn, samen buurt te vormen een hart voor Heverlee uit te dragen’.

En eind 2025 kregen we het goede nieuws dat we mogen verder doen met het project tot en met 2028.

4.2 Wat dit betekent voor morgen

Zorg ontstaat niet alleen binnen muren, maar in relaties. Door onze deuren open te zetten, bouwen we bruggen tussen mensen en organisaties.

5

Technologie ondersteunt menselijkheid

“Innovatie in dienst van nabijheid.”

5.1 Wat we realiseerden in 2025

Uit een zorginspectie bleek dat we nog een weg af te leggen hadden in het digitaliseren van onze zorgdossiers en medicatiedossiers. Digitaliseren betekent ook een nieuwe manier van werken met betrekking tot registreren van observaties. We namen dit op als belangrijk werkpunt voor 2025 om de teams hier goed in te begeleiden. Ook de wondzorgmodule werd gedigitaliseerd en we maakten de overstap naar de digitale registratie van valincidenten en vrijheidsbeperkende maatregelen.

We maakten eveneens een maandelijkse steekproef over het aftekenen van zorgdossiers en medicatiedossiers omdat dit door inspectie als een belangrijke parameter wordt beschouwd over de kwaliteit van zorg. In het wekelijks CRA overleg wordt dit besproken en vervolgens meegenomen naar de teamvergaderingen om de vertaalslag te maken naar concrete verbeteracties.

Samen met de STEM-richting van het Heilig Hart Instituut en onze kinesitherapeuten werden er modules gemaakt om te oefenen op reactiesnelheid en oog-handcoördinatie. ROB tv kwam een reportage maken en de modules werden achteraf geschonken aan het woonzorgcentrum

Samen met de STEM-richting van het Heilig Hart Instituut en onze kinesitherapeuten werden er modules gemaakt om te oefenen op reactiesnelheid en oog-handcoördinatie. ROB tv kwam een reportage maken en de modules werden achteraf geschonken aan het woonzorgcentrum.

We zetten eveneens in 2025 grote stappen in het herdenken van een nieuwe website en de ontwikkeling van nieuwe logo's voor het woonzorgcentrum en sociopolis.

5.2 Wat dit betekent voor morgen.

Technologie is voor ons geen doel op zich, maar een middel. In 2025 zochten we naar manieren om innovatie slim in te zetten: om processen te ondersteunen, veiligheid te vergroten en vooral meer ruimte te creëren voor wat echt telt — menselijk contact.

6

Vooruitdenken en toekomst bouwen

*“Met moed
en visie richting
morgen.”*

6.1 Wat we realiseerden in 2025

In 2025 werd er een werkgroep samengesteld vanuit de raad van bestuur om na te denken over het nieuwe voorzitterschap en een nieuwe werking van het bestuur. Omdat er zoveel domeinen in het woonzorgcentrum onze aandacht vragen en onze groep stafmedewerkers beperkt is werden er voorstellen gedaan om te werken met commissies. Er werden drie commissies voorgesteld waar aan de leden van het bestuur werd gevraagd om deel te nemen om samen met medewerkers expertise te delen en zo samen te werken aan de organisatie. Ze ontstonden de ‘Commissie Sociopolis’, de ‘Commissie Financiën en Infrastructuur’ en de ‘Commissie Strategie, Innovatie en HR’. We gingen ook op zoek naar een nieuwe voorzitter en in juni 2025 werd Pieter Demeester verkozen tot nieuwe voorzitter van WZC Annuntiaten Heverlee. We namen met een etentje afscheid van zr. Jacinta die sinds 2018 voorzitter was.

Voor de medewerkers ontwikkelden we kwaliteitskaartjes in zakformaat waar ze naar kunnen terugblikken als er een bepaald aspect met betrekking tot visie, kwaliteit van zorg en veiligheid niet meer zo helder is. Het is een manier om afspraken zichtbaar en tastbaar te maken.

Op campusniveau werd een toekomstgroep ontwikkeld om na te denken over wat ons verbindt op de campus en hoe we in plaats van afzonderlijke entiteiten ook samenwerking mogelijk kunnen vanuit de visie van de Congregatie Zusters Annuntiaten Heverlee.

Een andere toekomstgroep die ook in 2025 het licht zag was deze met betrekking tot het maaltijdgebeuren. De overeenkomst met de cateraar zou immers aflopen in september 2026 en gezien de omvang was een aanbestedingsprocedure noodzakelijk.

6.2 Wat dit betekent voor morgen

Toekomst bouwen vraagt reflectie én actie. Door vandaag te investeren in leren en visie, versterken we onze slagkracht voor morgen. Blijven durven vernieuwen. Niet wachten tot verandering zich opdringt, maar zelf mee richting geven aan de toekomst van zorg.

7

Niemand wordt vergeten

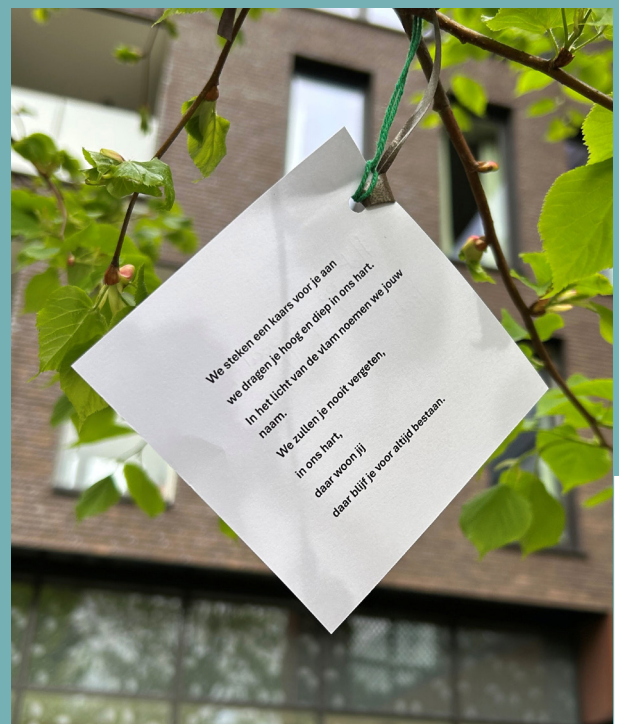
“Waardigheid in elke levensfase en voor iedereen.”

In 2025 namen we afscheid van twee collega's die beiden door ernstige ziekte getroffen werden: Koen en Alex. Ook zij werden niet vergeten. En ook andere collega's ervaren verlies en verdriet en dan vinden we het vanuit dezelfde relationele zorg die we ook aan bewoners bieden ook evident om dit op te nemen voor collega's. Om collega's te vieren met hun verjaardag, hen te bedanken maar ook om hen te bemoedigen tijdens moeilijke periodes maakten we 'huiskaartjes van WZC AH'.

7.1 Wat we realiseerden in 2025

In grote én kleine momenten maakten we werk van nabijheid: het jaarlijkse dessertenbuffet en ontmoetingsmomenten met alle generaties in de organisatie. We blijven ook aandacht hebben voor betekenisvolle overgangsmomenten in het leven in het woonzorgcentrum en op onze campus. Onze jaarlijkse herdenkingsviering voor overleden bewoners maar ook wanneer we met bewoners op uitstap gingen naar Planckendael en mensen zien genieten van een bezoek aan Kai-Mook.

Een mens naar zijn laatste rustplaats brengen. Dat is binnen ouderenzorg geen erkenningsnorm, misschien gelukkig maar. Maar wel een sterk narratief als het aankomt op mensen die geen netwerk hebben en zonder familie of vrienden overlijden. Zo brachten wij in 2025 twee bewoners naar hun laatste rustplaats. In januari 2025 Dirk en in oktober 2025 Angèle. We vormden gemeenschap voor Dirk en Angèle met de collega's van het woonzorgcentrum.

Ook bijzonder was het project van de studenten pedagogie die een vriendenboekje maakte voor de studenten die op bezoek gaan bij bewoners. Maar ook de bijdrage van de studenten aan de website zijn een weergave van wat we bedoelen met die relationele zorg.

In het voedselbos werden in 2025 twee bomen geplant met een bijzondere symboliek: Een berk die symboliek staat voor een nieuw begin, zuiverheid, wedergeboorte en vernieuwing omdat de overgang van 2024 naar 2025 tumultueus was en we met z'n allen uitkeken naar een nieuwe start.

Een beuk, ter gelegenheid van het einde van het voorzitterschap van zr. Jacinta geeft symboliek aan oude wijsheid, onvoorwaardelijke moederlijke steun en innerlijke rust. De boom helpt aarden en in contact komen met de rijkdom van het verleden.

7.2 Wat dit betekent voor morgen

De kwaliteit van zorg toont zich vaak in kleine momenten: aandacht, nabijheid, een gesprek, een gedeeld moment van vreugde of verdriet. In 2025 hebben we elke dag opnieuw gewerkt aan wat voor ons essentieel blijft: ervoor zorgen dat niemand zich vergeten voelt. Dat blijft de kern van onze zorg door in te zetten op relationele zorg.

VERHALEN VAN MENSEN

ROOS /

Op kot zitten in Sociopolis is leren. Leren luisteren. Maar het is vooral leren kennen. Niet enkel dat Els graag twee suikertjes in haar koffie heeft en dat Julia graag smeerkaas eet, maar de dingen die je niet in een zorgdossier terugvindt. Op kot zitten in een woonzorgcentrum is leren kennen en leren herinneren, maar vooral: het mooie leren zien in de kleine dingen en de rijkdom van mensen en hun verhalen omarmen.

STIJN /

Deze bijzondere band met Frans heeft me geleerd dat het niet uitmaakt hoe ongewoon je interesses soms lijken. Er is altijd iemand die er op een of andere manier op aansluit. Soms moet je gewoon de tijd nemen om even stil te staan, een praatje te maken, en open te blijven voor wie er tegenover je zit.

Misschien is dat uiteindelijk de kern van vrijwilligerswerk – en eigenlijk van het leven: dat de waarde zit in die kleine momenten waarin je merkt dat je elkaar begrijpt. Dat hoeft geen grootse ontmoeting te zijn, maar wel een echte. En juist dat maakt het bijzonder.

SIEN /

Mijn lichtpuntje deze maand was toen Michel me zei: “Ik herkende u meteen toen u door de deur wandelde.”

VALERIE /

Wat een topavond tijdens dit seminarie. Er werd geluisterd naar elkaar, naar wat zorg en zorgen voor elkaar betekent, en hoe we dat samen kunnen realiseren. De rimpelingen die deze avond zijn ontstaan, zijn talloos. Rimpelingen van het hart, rimpelingen van het brein, rimpelingen in het contact, rimpelingen van het uitreiken, rimpelingen van de verbeelding, rimpelingen van de kleine actie die wil ontstaan, ... Volgens een levende systemen filosofie, allemaal kleinere of grotere vormen van feedback en van leren.

INITIATIEFNEMER 'WE HAVE THE CHOICE' /

Grote waardering voor jullie organisatie en hoe jullie zorg over de generaties heen vorm geven.

EEN COLLEGA /

In gesprek met een collega wiens dochttertje van 2 jaar een chronische nieraandoening heeft: Haar nieren werken maar voor 60%, maar ze is gelukkig stabiel.
Hoe zeggen ze dat ook alweer bij jullie 'Inshallah'?
Ja, dat klopt. Sorry dat ik onlangs boos op je was.
Ach, dat hebben we allemaal al wel eens in samenwerking.
Veel moed voor jou. Jij bent een sterke vrouw.

EEN BEWONER /

Een bewoner van de assistentiewoningen zit aan het onthaal. Ik kom binnen en hij zegt: 'Dank u voor alles'. Ik zet me naast hem en op dat moment komt een boze leverancier binnen die kwaad is omdat er file is op de campus en hij niet door kan met zijn vrachtwagen. Waarom moet alles toch zo snel gaan, zegt hij? Als je ouder wordt, leer je gelukkig ook dat het anders kan. Ik moet vandaag op controle in het ziekenhuis voor mijn hoofd. Dan duimen we voor jou, zeg ik. Mijn kleindochter is in Panama en ze heeft gezegd dat ik nog moet leven als ze terug is. Oh, je hebt een doel, zeg ik. Inderdaad, iets om naar uit te kijken. Maar ik heb eigenlijk nog heel wat zaken hoor om naar uit te kijken.

EEN BEWONER LANCEERT EEN NIEUW WOORD /

'Koffie-Safari', wanneer de collega's van administratie hun koffie 's ochtends komen halen op woning Nazaret.

REFERENTIEPERSOON VAN DE WERKGROEP /

Een referentiepersoon van de Werkgroep Ambassadeurs vertelt: in onze cultuur moet je veel respect hebben en veel aandacht hebben voor oudere mensen. Dat combineer ik met de inzichten uit mijn opleiding en het geeft me een rijker beeld en visie over oudere mensen.

EEN BEWONER AAN HET WOORD /

Ik heb mijn hele leven 'gedaan'. Nu mijn krachten afnemen moet ik me vooral oefenen in het 'zijn'.

EEN COLLEGA /

Een beetje het leven zoals het is...
'De ochtend van een zonnekind'

Een bewoner had deze ochtend een moeilijke ochtend.
Ze sliep wat langer uit en werd geholpen door een collega zorgkundige.

Ze kwam onrustig naar het ontbijt. Ongedurig omdat ze geen zakdoek vond en heel veel behoefte om naar buiten te gaan, de zon en frisse lucht opsnuiven.

Het geduld om eerst haar ontbijt op te eten binnen was er niet.

De collega heeft dan haar boterhammen meegegeven en zijn we buiten op de bank gaan picknicken. De zon, de lucht, het koffietje en een fijne babbel deden haar terug opklaren.

Was het niet dat we toen overvallen werden door een fikse regenbui hadden we daar nog wel even kunnen zitten. Maar al lachend zijn we dan maar gevlucht voor de regen en kon ze haar dag verder aanvatten op we woning.

DANKWOORD EN BLIK OP 2026

Terugblikken op een jaar door het schrijven van een jaarverslag is erg intensief maar ook helend.

Ik kreeg onlangs een prachtig compliment:

‘Jullie zijn op zich een kleine organisatie maar toen ik je in het Vlaams Parlement zag staan met je t-shirt ‘Wat is ’t plan’ samen met bewoner Karel, dacht ik wat een kracht voor zo’n kleine organisatie in een sector met zoveel uitdagingen en waar het publieke debat niet steeds helpend is om nieuwe moed te vinden. Jullie willen niet alleen in jullie organisatie verder bouwen aan goede zorg maar ook dit mogelijk maken maatschappij breed en dat verdient alle lof’.

Het klopt inderdaad dat het hard werken is in onze sector.

En soms is het zoeken naar inspiratie om ons te helpen overeind te blijven. Onlangs sprak ik nog met enkele collega’s over ‘la petite fille espérance’. Charles Péguy (1929) schrijft over ‘dit kleine meisje hoop’ als eerste prille hoop van waaruit iets nieuws geboren wordt. Het verschilt van de hoop die berust op ons rationeel vermogen om de wereld te plannen en de toekomst te anticiperen. Wie iets wil veranderen heeft beide vormen van hoop nodig, maar vaak blijven we hangen in de rationele weg van hoop.

Als we denken aan hoopvolle zorg voor ouderen dan is hoop ergens voor werken omdat het goed is, niet alleen omdat het kans van slagen heeft. Hoop is niet hetzelfde als optimisme of de overtuiging dat iets goed zal aflopen. Het is wel de zekerheid dat iets zinvol is wat ook de afloop is of het resultaat (Havel, 1990).

Ik bedank al de collega's die zich blijven inzetten voor dit 'kleine meisje hoop', voor deze espérance:

Abdullahi, Abigail, Ade, Amina, Anisha, Bert, Charlotte, Chona, Christa, Christel, Daisy, Divine, Eleni, Emel, Femke, Flora, Flore, Geert, Geertje, Georgina, Ghadeer, Godelieve, Helena, Inga, Istahil, Jacqueline, Janette, Jean-Marie, Jeevina, Jomet, Joke, Judith, Kim, Kristof, Latifa, Lieven, Lisa, Livia, Loa, Louisa, Marina, Markel, Martha, Michiel, Mieke, Milli, Ming, Nazanin, Nida, Nimmy, Pamela, Peter, Phyllis, Philottée, Punitha, Rose, Salome, Sam, Sasha, Shincy, Shrijana, Soumia, Tamara, Tojuade, Vivian.

Ik bedank al de mensen die met ons op weg gaan:

Al onze jobstudenten en onze stagiairs.

Al onze vrijwilligers

Al onze partners waar we mee samenwerken

Al onze bestuursleden

En tenslotte al de bewoners en familie die geloven in ons project van 'jij en ik, samen wij'.

Laurence
Directeur WZC Annuntiaten Heverlee
08.06.2026

**Annuntiaten
Heverlee**

Jij en ik, samen wij